

[Dagmar Andreassen.]

nen er chokerende læsning, men der kan nu også være en vis beroligelse i at få bange anelser lagt på bordet som kendsgærninger. Jeg vil sige, at der for mange erhvervsfolk vil være megen optimisme at hente på de første 97 sider. Her siges det, at vor velstand afhænger af produktionens størrelse, og at produktionens størrelse afhænger af de vilkår, man giver de producerende virksomheder. For nogle lyder det nok som selvfølgelig, men det er i hvert fald tilgiveligt, hvis der er folk uden for Christiansborg, der ikke mener, at det har været generelt forstået her, at det hænger sådan sammen.

Det fremhæves gang på gang i perspektivplanen, at erhvervene ikke kan klare de forventninger, man stiller til dem, hvis der ikke stilles de fornødne ressourcer til rådighed. Og da arbejdskraften hører til de ressourcer, som det offentlige vil lægge større og større beslag på, må der stilles mere kapital til rådighed, så industrien kan erstatte arbejdskraften med maskiner. Det siges mange gange på de første 97 sider, at kapital er en forudsætning, men det siges også, at det ikke er nok. Allerede på side 14 lyder det:

„Rent bortset fra de politiske komplikationer vil det være væsentligt at udforme skattesystemet således, at man undgår, at de hurtigt øgede skatter og afgifter i sig selv kunne svække incitamenterne til den ønskede fremgang.“

Embedsmandsgruppen har ikke villet sige rent ud, at skatterne på arbejdsindtægt allerede er så høje, at de svækker incitamenterne. Det betænker jeg mig ikke på at sige. En produktionsstigning på 7 pct. i det skattefrie år indicerer jo faktisk også, at mange gerne ville løbe lidt stærkere, hvis det lønnede sig bedre.

Man kan også læse, at vi må have mere samarbejde imellem forskningen og industrien. Vi må udnytte vort relativt høje uddannelsesniveau til at fremstille særlig avancerede produkter, og vi må direkte engagere forskerne i at løse konkrete opgaver; det kaldes også målforskning. Embedsmændene udtrykker det således på side 29:

„Et andet eksempel er forskningen, hvor det ikke er tilstrækkeligt at konstatere, at forskning er en nødvendig forudsætning for økonomisk fremgang, men

hvor det er vigtigt at identificere netop de felter, hvor den begrænsede forskningskapacitet kan sættes ind til gavn for produktion og samfundsudvikling.“

Hvis der herefter stadig er nogen, der beklager, at erhvervslivet udnytter forskningen til profit, så har embedsmandsgruppen i hvert fald påpeget, at det faktisk er meningen.

Der trænges også til forståelse for, at vi ikke kan forvente, at de eksisterende store virksomheder kan løse alle vore produktionsproblemer i fremtiden; der må nye virksomheder til. På side 96 er det udtrykt således:

„Samtidig er det påtrængende nødvendigt, at der i denne fase“

— her henvises til 1970'erne —

„opnås en hurtig udvikling af eksporten, som næppe kan tilvejebringes uden skabelse af nye virksomheder, udvikling af nye produkter og nye produktionsmetoder osv.“

På side 56 går forfatterne endnu videre, og jeg synes, de rammer næsten i plet. Hør her:

„Ét er imidlertid, at en høj investeringsaktivitet i sidste instans bliver katalysatoren for den fortsatte produktivitetstigning. Noget andet er, at disse investeringer ikke kommer „af sig selv“, men — ligesom de andre elementer — beror på det erhvervsmæssige klima som helhed.“

Tydeligere kan det vist ikke siges. Hvad er så det erhvervsmæssige klima som helhed? Ja, det kan der siges meget om, og jeg skal nok lade være med at komme med alt for mange eksempler. Men det er bl. a. et klima, hvor optimisme og initiativ omsat i produktiv handling ikke omgående gøres til en odios handling, såfremt resultatet skulle blive, at indtægten kom til at ligge lidt over det jævne danske gennemsnitsniveau.

Selv om misundelsens brød er stort, kan vi jo ikke leve af det. Vi må simpelt hen have et bedre klima for nyetablering af virksomheder og for de virksomheder, som allerede er etableret, ikke for erhvervslivets egen skyld, men for samfundets velstands skyld.

Jeg vil opfordre regeringen til at gøre sig klart, hvad der forbedrer det erhvervsmæssige klima som helhed, og så handle efter det.